

[Anne Grete Holmsgård]

dækker over, og hvad man havde tænkt sig at gøre med ungdomsgarantien fremover. Har man virkelig opgivet at nedlægge ungdomsgarantien, eller forsøger man bare at luske en nedlæggelse igennem ad bagvejen under den mere skjulte konto, der hedder en budgetreguleringskonto?

To andre ændringsforslag under arbejdsministeriet vil jeg også kommentere. Det ene drejer sig om beskæring på direktoratet for arbejdstilsyn og på arbejdsformidlingen. I begge tilfælde er der tale om personalereduktioner. For arbejdsformidlingen gælder det, at 110 stillinger, der hidtil har været permanente, nu gøres midlertidige. Hvorfor gøres de egentlig det? Som jeg ser det, er det et led i regeringens planer om at nedlægge en række stillinger i overensstemmelse med budgetdepartementets notat af 28. oktober 1982 om begrænsning af ressourceforbruget. Her åbnes der for, at midlertidige stillinger kan nedlægges, et forhold, der, hvis det føres helt ud i sin yderste konsekvens, vil komme til at ramme en fjerdedel af de ansatte i arbejdsformidlingen. Det siges desuden meget klart, at ellers permanente stillinger kan omdannes til midlertidige stillinger og så nedlægges. Jeg vil gerne have at vide, om det er det, der er meningen med de 110 stillinger, der nu omdannes til midlertidige stillinger i arbejdsformidlingen. Er det meningen, at de skal nedlægges, og hvilke konsekvenser vil det få for arbejdsformidlingen?

Jeg kan se, at socialdemokratiet har tilsluttet sig forslaget, og jeg vil da gerne have at vide, om det er en svipser eller man simpelt hen bare går ind for, at stillingerne skal omdannes til midlertidige stillinger for derefter at kunne nedlægges. Det står i hvert tilfælde i skærende kontrast til, hvad den arbejdsmarkedspolitiske ordfører har udtalt tidligere.

Endelig agter regeringen at beskære jobskabelsesordningen. Nu er der formentlig nogle, der mener, at det kan VS da ikke have særlig ondt af, idet vi i sin tid ikke støttede ordningen. Men det kan vi faktisk have ondt af, for dér, hvor regeringen beskærer, er på den del af jobskabelsesordningen, der sigter på den offentlige sektor, og den del er vi positive over for.

Det, der bliver tilbage, hvis forslaget gennemføres, er alene den bevidstløse del, der består i arbejdsgivertilskud, mens den del, der handlede om, at man kunne sætte en

produktion i gang inden for den offentlige sektor, hvis det i øvrigt ikke blev blokeret af arbejdsmarkedsnævnene, forsvinder ud, hvis dette ændringsforslag bliver ført igennem. Jeg synes da også, det vil være interessant at få at vide, om de radikale nu vil være med til at fjerne halvdelen af en ordning, som de for et halvt år siden var med til at gennemføre.

Som sagt er vi imod langt de fleste af ændringsforslagene, men jeg har også nævnt, hvilke af regeringens forslag vi kan tilslutte os. Det vil sige, at vi i modsætning til såvel venstres som det konservative folkepartis ordfører, der tidligere har været heroppe, ikke sådan bare blankt afviser ændringsforslag ud fra en eller anden generel udtalelse om, at der er jo tale om ideologisk betingede ændringsforslag. Såvel hr. Fogh Rasmussen som hr. Gammelgaard sagde, at VS' ændringsforslag kunne man bare afvise, for der var tale om ideologiske holdninger, som man var så klart uenige i, at der ingen grund var til at gå ind i en nærmere diskussion om dem.

Nu havde jeg selvfølgelig ikke i mine allervildeste drømme forventet, at hverken venstre eller de konservative ville tilslutte sig, at man afskaffede noget så feudalt som kongehuset. Det er slet ikke dér, den ligger, men jeg finder det dog temmelig absurd, at hverken venstre eller de konservative kan tilslutte sig det meget beskedne forslag om, at der afsættes 1 mill. kr. til start af en oplysningskampagne om skadevirkningerne ved voldsanvendelse over for børn.

Da forslaget var til debat herinde for et år siden i forbindelse med VS' børnepolitiske forslag, var der stort set positive holdninger hele vejen igennem salen. Det gjaldt også den daværende ordfører for det konservative folkeparti, der mente, at det var en udmærket idé. Men når det så kommer til, at man skal stemme om et forslag, der bliver fremsat i forbindelse med finansloven, er der pludselig tale om fuldstændig uacceptable ideologiske holdninger, selv om det drejer sig om noget, man i øvrigt var positivt indstillet over for for et år siden. Jeg synes da, at det er interessant, at ikke engang på dette beskedne plan vil man være med til, at der faktisk kommer oplysning om det, til trods for at man vel heller ikke inden for de noget snæversynede rækker, der befinder sig ovre i den